

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ MARKETING

Τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ι. ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ σεμιναρίου ἐπὶ θεμάτων δργανώσεως ἐμπορικοῦ τμήματος ἐπιχειρήσεων τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1970, ἐχρειάσθη, ὡς πρόεδρος τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς Θεσσαλονίκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος νὰ προβῇ εἰς μίαν ὄμιλίαν καὶ ἐπέλεξα ως θέμα τὰς προϋποθέσεις τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ marketing. Ἡ ὄμιλία αὕτη ἐθεωρήθη ἰκανοποιητικὴ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς ὥλης τοῦ μηνιαίου δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης. Μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ζητήσουν νὰ δημοσιεύσουν τὸ κείμενον τῆς διαλέξεως ἐκείνης. Δεδομένου ὅτι κατὰ κανόνα ὄμιλος βάσει σημειώσεων ἔπρεπε νὰ εὕρω τὸν καιρὸν νὰ γράψω τὸ κείμενον καὶ τοῦτο ἐπετεύχθη μόλις τώρα. Εὐτυχῶς τὸ θέμα δὲν ἔχασε τὴν ἐπικαιρότητά του, ἀντιθέτως μάλιστα αὕτη ηὔξησεν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς διαδόσεως καὶ εἰς τὸν ἴδιωτικὸν καὶ εἰς τὸν δημόσιον τομέα τῆς δρθῆς ἀπόφεως ὅτι ἡ δραστηριότης μας εἶναι ἐπιτυχῆς, δταν δχι μόνον οἱ ἀναπτυσσοντες αὐτὴν εἶναι εὐχαριστημένοι, ἀλλὰ δταν τὸ αὐτὸν συμβαίνη εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἀγοράσουν ἢ ὀπωσδήποτε νὰ χρησιμοποιήσουν δ,τι προκύπτει ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν δραστηρότητα τῶν παραγωγῶν.

Προτίθεμαι, εἰς τὸ πρῶτον μέρος νὰ ἐκθέσω τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι μὲ ὅθησαν εἰς τὴν ἐπιλογὴν τοῦ θέματος. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος θὰ ἀναλύσω συνοπτικῶς τὴν δυνατότητα συμβολῆς τοῦ marketing εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τούτων. Τέλος, εἰς τὸ τρίτον μέρος θὰ ὑποδείξω τί πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὅψιν ὅσοι προγραμματίζουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ marketing, θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ τὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς ἐδῶ ἀναπτύξεως.

A.

Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὅθησαν νὰ ἐπιλέξω τὸ παρὸν θέμα ἦσαν :

1) Ἡ ἀνάγκη συχνῆς ὑπομνήσεως τῆς σημασίας τοῦ marketing, δεδομένου ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ παραγωγοὶ ἔχουν τὴν τάσιν νὰ πιστεύουν ὅτι ὀπωσδήποτε τὰ προϊόντα των εἶναι ἔξαιρετικὰ καὶ ὅτι ἡ

μὴ προτίμησίς των δφείλεται εἰς τὴν ἀδυναμίαν δρθῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δρθῆς ἐπιλογῆς τῶν ἐνδιαφερομένων.

2) Ἡ ἀνάγκη ἐφαρμογῆς τῶν διδαγμάτων τοῦ marketing καὶ ὅχι ἀπλῶς ἡ μνημόνευσίς των. Αὐτὸ ἀφορᾷ κυρίως τοὺς παραγωγοὺς καὶ τοὺς πωλητὰς ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἀλληλεξαρτήσεως δὲ τῶν ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας αὕτη ἀφορᾷ καὶ τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῆς χώρας καὶ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ συμβολὴ τούτων εἶναι σημαντική, θετικῶς μὲν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν διτὶ πολλὰ δύνανται αὗται νὰ ἐπιτελέσουν πρὸς προώθησιν τῶν πωλήσεων ἡμεδαπῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ἀρνητικῶς δὲ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν διτὶ δύνανται νὰ ἀποφύγουν ἐνεργείας ἢ νὰ ἀπαλλάξουν τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐνεργειῶν, διατυπώσεων κ.λ.π., αἵτινες εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις παρακωλύουν τὰς πωλήσεις.

3) Ἡ ἀνάγκη συμβολῆς δὲ τῶν εἰς τὴν πληρεστέραν δυνατὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας, ἄνευ τῆς ὁποίας ὠρισμέναι ἐπενδύσεις ἀποδεικνύονται περιτταί. Πράγματι, ἀν δὲν εὑρίσκωνται εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀγορασταί, τότε αἱ ἐπενδύσεις ἐλέγχονται ἐκ τῶν ὑστέρων, κατὰ διάφορον ἑκάστοτε ποσοστόν, ὡς περιτταί. Ἡ ἐκτέλεσίς των περιώρισε τότε τὰς δυνατότητας καταναλώσεως ἢ ἄλλων ἐπενδύσεων καὶ ἥδη ἡ συντήρησίς των ἔχει τὰ αὐτὰ δυσμενῆ ἀποτελέσματα. Δὲν πρέπει νὰ παραβλεφθῇ σχετικῶς, διτὶ ἡ ἐπιδιωκομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔξυψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν πολλῶν προϋποθέτει τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ἑκάστοτε διαθεσίμων ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς. Αὕτη ἀποκλείεται, ἀν δὲν ἐκδηλοῦνται ἐνεργὸς ζήτησις διὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας των, ἀν ἡ ἐκδήλωσις ταύτης παρακωλύεται ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ὑπὸ τῆς κρατικῆς μηχανῆς, εἴτε διὰ τῆς προτιμήσεως ἄνευ ἐξαιρετικὰ σοβαροῦ λόγου ἀλλοδαπῶν ἀγαθῶν, δταν δὲν λείπουν τὰ ἀντίστοιχα ἡμεδαπὰ προϊόντα, ὅπως συνέβαινε μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1967 μὲ τὴν ἐπιλογὴν χημικῶν λιπασμάτων ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, εἴτε διὰ τῆς παρακωλύσεως τῆς ζητήσεως ἐλληνικῶν προϊόντων, ὅπως συνέβαινε μέχρι πρὸ δλίγων ἐτῶν, μὲ τὴν πρακτικὴν ἀδυναμίαν ἐξαγωγῆς ἐλληνικῶν βιβλίων λόγῳ τῶν πολλῶν διατυπώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπεβάλλοντο ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Ἀνεκτίμητος σχετικῶς εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν μὲν παραγωγῶν νὰ βελτιώσουν καὶ νὰ αὐξήσουν τὴν ἀπόδοσίν των, τῶν δὲ καταναλωτῶν, τόσον ἴδιωτῶν ὅσον καὶ νομικῶν προσώπων ἴδιωτικοῦ καὶ δημοσίου δικαίου νὰ προτιμοῦν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, ἐλληνικὰ προϊόντα. Παραστατικὴ ἦτο ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἡ «ἀφίσα» τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, δταν κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1970 ἐπροπαγάνδιζε τὴν προτίμησιν τῶν ἡμεδαπῶν προϊόντων μὲ τὰ χαρτονομίσματα τοῦ ἀγοραστοῦ ἐλληνικῶν προϊόντων, τὰ διοῖα τοῦ ἐπανήρχοντο οὕτως εἰπεῖν μὲ τὰς προσθέτους παραγγελίας, τὰς διοίας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξησφάλιζεν.

B.

Εἰς διάλεξίν μου τὸ 1967 εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης είχα ἐξετάσει τὴν δυνατὴν συμβολὴν τοῦ

καταλλήλου marketing εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Αὐτὰ ἡσαν τότε ὅπως ἄλλωστε καὶ τώρα :

1) Τὸ ἔλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς χώρας ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, τῶν ὑπερβολικά μεγάλων μισθῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ποιοτικὴν καὶ πρὸς τὴν ποσοτικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐργαζομένων, τῶν πληθωριστικῶν πιέσεων, αἱ δόποια προκύπτουν ἀπὸ τὴν ὑπεράγαν γενναιόδωρον πιστωτικὴν πολιτικὴν τῆς ἐκδοτικῆς τραπέζης, τέλος, τῶν ἐνίστε πολὺ μεγάλων περιθωρίων κέρδους, τὰ δόποια ἔξασφαλίζουν ὅχι μόνον οἱ ἴδιωται καὶ αἱ ἴδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ καὶ αἱ κρατικαὶ ἐπιχειρήσεις, π.χ. τὸ κρατικὸν διϋλιστήριον καὶ ἔνια νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Εὐτυχῶς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνοιγμα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καλύπτεται διὰ τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς κεφαλαίων, ἀρκεῖ αἱ πολιτικαὶ, νομισματικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῆς χώρας νὰ εἶναι σχετικῶς ὁμαλαῖ.

2) Οἱ κυβερνῶντες κατέχονται δρθότατα ἄλλωστε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μεγίστης δυνατῆς ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, χωρὶς δῆμος νὰ παρακωλυθῇ ἢ συνεχὴς βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν εὐρέων λαϊκῶν στρωμάτων. Πρέπει νὰ διμολογηθῇ ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀθρόαν εἰσροήν ἔνιων κεφαλαίων καὶ χάρις εἰς τὴν συνεχῆ αὔξησιν τῶν ἀδήλων πόρων ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀντικειμενικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ διηγούλυνθη ἔξαιρετικά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅ, τι ἔνεκα αὐτοῦ οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ διατηροῦνται εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα ἀπὸ ὅ, τι θὰ ἔχειται ἄλλως καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅ, τι οὕτως ἡ ἐνεργὸς ζήτησις ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν προϊόντων συνεπῶς καὶ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐπιτρέάζεται ὑψωτικῶς.

3) Ἡ συνεχὴς ἐμφάνισις δυσχερειῶν προσαρμογῆς ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, πρὸ παντὸς δὲ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἐν δψει τῆς παρελκυστικῆς πολιτικῆς τῆς Κοινότητος ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἴδιως ὡς πρὸς τὸν ἐναρμονισμὸν τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς καὶ μὲ παράβλεψιν ἐκ μέρους τῶν δργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος δτι συνεβλήθη αὕτη μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅχι μετὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ ὥρισμένην μορφὴν πολιτεύματος. Παρὰ τὴν παθητικὴν αὐτὴν στάσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἡ προϊούσα ἔντασις τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων τῆς οὐδόλως ἀνεκόπτη, ὡς ἄλλωστε καταφαίνεται ἐκ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς Ὅπηρεσίας πληροφοριῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἡτις ἐδημοσιεύθη αὐτουσίᾳ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον τῆς 14ης Ιανουαρίου 1971. Ἀσφαλδὲς ἡ συμπλήρωσις τῆς μεταβατικῆς περιόδου ἀπὸ ἀπόψεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγῶν εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος συνέβαλε καὶ συμβάλλει οὐσιωδῶς εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐκεῖ ἔξαγωγῶν μας εἰς τὴν παρ' ἡμῖν δημιουργίαν νέων βιομηχανιῶν μὲ κεφάλαια προερχόμενα εἰς σημαντικὴν κλίμακα ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος, τέλος εἰς τὴν, μὲ λίαν ἱκανοποιητικὸν ρυθμὸν συνεχίζομένην ταχείαν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας ἐξ ἀδήλων πόρων. Βεβαίως, ἡ βαθμιαία κατάργησις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Κοινότητος εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθῶν δὲν διευκολύνει τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως

μακροοικονομικής μικρὸν τίμημα προκειμένου νὰ ἔξασφαλισθῇ ἡ ἐλευθέρα ἔξαγωγὴ τῶν προϊόντων μας εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Βεβαίως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔξοικειοῦται ὁ "Ελλην παραγωγὸς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἀνταγωνισμοῦ, συμπιέσεων τῶν δαπανῶν του καὶ τῶν περιθωρίων τῶν κερδῶν του, τέλος προσαρμογῆς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πελατῶν του, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἴδιος ἐνδομύχως πιστεύῃ ὅτι αἱ προτιμήσεις αὐταὶ δὲν εἶναι λογικαί. Ἐπὶ πλέον ἀναγκάζεται ὁ "Ελλην παραγωγὸς νὰ προνοήσῃ διὰ τὴν δημιουργίαν ὑπηρεσιῶν συντηρήσεως, πωλήσεως ἀνταλλακτικῶν κλπ., ἀντιλαμβανόμενος ὅτι ἄλλως θὰ χάσῃ ἀνεπιστρεπτὶ τὴν πελατείαν του, ἄνευ τῆς ὁποίας εἶναι καταδικασμένος νὰ ἔξαφανισθῇ.

Γ.

Κατὰ ταῦτα, ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ μὲ τὴν τελειοποίησιν τοῦ marketing εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι :

I. Κατὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν προγραμμάτων παραγωγῆς ἀπὸ ἀπόψεως ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς τὰς ἀνάγκας τῶν πελατῶν των καὶ ἐκείνων τῶν πελατῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκουν νὰ ἔξασφαλίσουν, ἐνῷ πρὸς τὸ παρὸν προτιμοῦν οὗτοι τοὺς ἀνταγωνιστάς των, εἴτε διότι εἶναι οὗτοι εἰς θέσιν νὰ παράσχουν τὰς ὑπὸ τῶν πελατῶν των ἀπαιτούμενας ποσότητας καὶ ποιότητας καὶ δὴ ὅταν χρειάζωνται, φυσικὰ δὲ μὲ περιθώρια δὶ' ἀναπόφευκτα ἀπρόοπτα, ὅταν δὶ' οἰονδήποτε λόγον ἐπέρχωνται διαταραχαὶ εἰς τὴν ἀποθήκευσιν, εἰς τὴν συντήρησιν ἢ εἰς τὰς μεταφοράς, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπαύξησιν τῶν παραγομένων ποσοτήτων, ὥστε νὰ ἔξασφαλίζουν τὰ πλεονεκτήματα τῶν κατιουσῶν δαπανῶν παραγωγῆς, εἴτε διότι πωλοῦν ὑπὸ δρούς περισσότερον συμφέροντας, δχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως τιμῶν, διὰ τοὺς πελάτας των.

II. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν, τὸ ὑψος τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν πελατῶν των, τῶν πελατῶν τῶν ἀνταγωνιστῶν των καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πρὸς τὸ παρὸν τούλαχιστον, δὲν ἐκδηλοῦν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ὄντικὸν ἢ ἄϋλον ἀγαθόν, διὰ τὸ δρόπον ἐκάστοτε πρόκειται, τὴν ροπὴν πρὸς κατανάλωσιν ὀλων αὐτῶν τῶν διμάδων, τὰς τιμὰς τῶν ἀνταγωνιστῶν τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγῶν, τὰς δυνατότητας ὑποκαταστάσεως, τὰς μεταβολὰς τῆς μόδας, τὰς προσθέτους πληρωμάς τῶν διαθεσίμων καὶ ἐνδεχομένων πελατῶν διὰ μεταφοράν, μεταφόρτωσιν, ἀποθήκευσιν, ἀσφάλισιν, φόρους καὶ παντοειδῆ ἄλλα ἔξοδα, τέλος τοὺς δρούς πληρωμῆς καὶ παραδόσεως, οἵτινες θὰ ἡσαν ἀρεστοὶ εἰς τοὺς πελάτας των, ἰδίως ἂν αὐτοὶ ἐφαρμόζωνται ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστάς των, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκ μέρους τῶν πωλητῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν των ἀνάληψιν διατυπώσεων χρονοφάγων καὶ ἐνοχλητικῶν διὰ τοὺς πωλητάς, χωρὶς νὰ παραβλέπεται ἡ σκοπιμότης τῆς καταβολῆς συστηματικῆς προσπαθείας διὰ νὰ πεισθοῦν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ πρὸς κατάργησίν των, ἐκτὸς ἂν αὕτη θὰ συνεδέετο μὲ ζημίας γενικωτέρας φύσεως.

III. Κατὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν παρακτέων τύπων νὰ μὴ παραβλέπωνται τὰ πλεονεκτήματα τῆς τυποποιήσεως, χωρὶς δμως αὐτὴ νὰ ἀποτελῇ δικαιολογίαν ἀποθαρρύνσεως τῆς καθιερώσεως νεωτερισμῶν, δσάκις πιστεύεται ὅτι ἀνταποκρί-

νονται εις τὰς ἐπιθυμίας καὶ εἰς τὰς προτιμήσεις τῶν πελατῶν, ἀν μάλιστα ὑπάρχη φόβος οὗτοι ἄλλως νὰ προσέλκυσθοῦν ὑπὸ τῶν περισσότερον νεωτεριστῶν ἀνταγωνιστῶν. Φυσικά εὐκταῖον εἶναι πάντοτε νὰ ἀποφεύγωνται ὑπερβολαὶ καὶ νὰ μὴ σημειοῦται παράβλεψις τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ρητοῦ «πᾶν μέτρον ἄριστον».

IV. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν παρακτέων ποσοτήτων νὰ μὴ παραβλέπεται ὅτι ἡ ἀνεπαρκῆς παραγωγὴ ἀποθαρρύνει τὰς δοσοληψίας μὲ μεγάλας μονάδας, ὅπως συνέβη πλέον ἡ ἄπαξ μὲ τὴν ἀδυναμίαν ἐκτελέσεως παραγγελιῶν ἐκ μέρους μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐγκατεστημένων εἰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς δὲν χάνεται μόνον ἡ παραγγελία, διὰ τὴν δόποιαν πρόκειται ἀλλὰ καὶ μελλοντικαὶ παραγγελίαι, αἱ δόποια μετὰ τὴν πρώτην ἀποτυχίαν δὲν μεταβιβάζονται κἀν πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἔξελιξις αὕτη εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον λυπηρά, ὅταν, παρὰ αὐτήν, αἱ ἐλληνικαὶ ἔξαγωγαὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἀνέρχωνται ἀλματωδῆς καὶ καλύπτουν περὶ τὰ 40% τοῦ συνόλου τῶν ἔξαγωγῶν καὶ μάλιστα χωρὶς τὴν παράβλεψιν τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ἀναγκῶν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Αὕτη ἐσημειώθη π.χ. εἰς τὸ Χόγκ Κόρκ καὶ παλαιότερον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

V. Κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης διαφημίσεως τόσον εἰς τὴν ἡμεδαπήν őσον καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πρέπει σχετικῶς νὰ ἀποφεύγωνται ἐπαγγελίαι ἀπραγματοποίητοι, διότι ἀπλῶς δημιουργοῦν δυσπιστίαν ἔναντι τῶν οὕτως διαφημίζομένων ἐπιχειρήσεων.

VI. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς προσπαθείας ἐπαφῆς παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν δὲν πρέπει ἐν τῇ ἐπιδιώξει διευρύνσεως τοῦ περιθωρίου τοῦ κέρδους νὰ καταβάλλεται προσπάθεια παραμερισμοῦ τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, διότι τοῦτο ἐπιτελεῖ σπουδαίαν ἀποστολὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς κατατοπίσεως τῶν παραγωγῶν μὲν ὡς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν καταναλωτῶν, τούτων δὲ ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξην τῶν ἀγαθῶν, ὑλικῶν καὶ ἄυλων μὲ τὰ ὄποια θὰ δυνηθοῦν νὰ ίκανοποιήσουν τὰς ἀνάγκας των.

Δ.

Συνήθως κατὰ τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων τὰ ὄποια ἀνάγονται εἰς τὸ marketing, πόλλοι σκέπτονται κυρίως τὴν διευκόλυνσιν τῆς διαθέσεως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἡ ἀποψις αὕτη εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον περιωρισμένη, διότι ἀνάλογα προβλήματα δημιουργεῖ ἡ προσπάθεια διαθέσεως τῶν προϊόντων τῆς βιοτεχνίας, ἐν μέρει τούλαχιστον διαφόρων προϊόντων τοῦ πρωτογενοῦς τομέως καὶ δὴ δχι τῶν περισσότερον ἐπιδεκτικῶν μαζικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ ἐτὶ μᾶλλον τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ τριτογενοῦς τομέως, χαρακτηριστικὸν τοῦ ὄποιον εἶναι μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ στερῆται κάποιας φαντασίας, ἡ ὄποια θὰ ἐπέτρεπε τὴν σημαντικὴν ἐπιμήκυνσιν τῆς περιόδου ἐκμεταλλεύσεως ἐντατικῶς ἔκαστον ἔτος τῶν διαθεσίμων ἐγκαταστάσεων.

Τοῦτο συμβαίνει φέρ' εἰπεῖν μὲ τὰ ἔνοδοχεῖα τῆς Νοτίου Ἑλλάδος, ὅπου μὲ μείωσιν τῶν τιμῶν κατὰ τοὺς νεκροὺς μῆνας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν καθιέρω-

σιν εἰδικῶν ἀεροπορικῶν τουριστικῶν ναύλων, θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ καθιερωθῇ, ἂν μάλιστα τὸ φέστιβαλ Ἀθηνῶν διεξῆγετο καὶ τὸν χειμῶνα εἰς κλειστοὺς χώρους, λαμπρὰ χειμερινὴ περίοδος, ἀφοῦ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα ὁ χειμῶν διαρκεῖ, τούλαχιστον εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς τὰ παράλια, 6 - 7 ἑβδομάδας. Οἱ πάσης φύσεως ἀντίκτυποι μιᾶς τοιαύτης πρωτοβουλίας θὰ ἥσαν ἀξιόλογοι καὶ εὐεργετικοί. Ἀνάλογα δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις.

“ΛΟΓΙΣΤΗΣ,,

Μηνιαία Λογιστικὴ Φορολογικὴ καὶ Οἰκονομικὴ
Ἐπιθεώρησις

Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Βῆμα τῶν
Ἐλλήνων Λογιστῶν

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἐλλήνων καὶ ξένων Ἐπιστημόνων καὶ εἰδικῶν.

ENHMEROTHEΣ: Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, τῆς φορολογίας τοῦ εισοδήματος, τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, τῶν Διοικητικῶν λύσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ἀρθρα καὶ μελέται ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων θεμάτων τῆς Λογιστικῆς, τῆς φορολογίας καὶ τῆς ίδιωτικῆς οἰκονομίας. Ἐπαγγελματικὴ κίνησις τῶν Ἐλλήνων Λογιστῶν.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «ΛΟΓΙΣΤΟΥ»

Οδὸς Πανεπιστημίου 44 — Ἀθῆναι (τηλ. 622.737)